

tagne fra Ejendomsskyld. Men det bliver jo en Urimelighed og Ulighed med Hensyn til Konkurrencen over for det private Erhverv. Jeg synes derfor, der er Anledning til at tage under fornyet Overvejelse, om det ikke var rigtigt at foretage en Ændring der.

Dernæst er der en anden Forandring, som Forslaget om Ejendomsskyld er undergaaet oppe i Landstinget, som jeg kunde have Lyst til at pege paa, og med Hensyn til hvilken jeg i Virkeligheden har et oprigtigt Ønske om, at det maatte blive anderledes. Det, jeg der tænker paa, er Bestemmelserne om Fradragsreglerne for de smaa Ejendomme. De Fradragsregler, som fandtes i Forslaget, da det blev forelagt Landstinget, tror jeg, ere langt at foretrække for de Fradragsregler, Landstinget nu har lavet, og som nu foreligge for os. Der var jo tillige det, at man her i Folketinget var fuldstændig enig om alle disse Regler. Lad mig blot minde om, at Forslaget, som det nu foreligger for os, har undergaaet den Forandring, at man nu ophører med Fradrag ved Ejendomme paa 12,000 Kr. — jeg tænker her paa Ejendomme til Landbrug, Havebrug og Skovbrug — og at man endda nær op til de 12,000 Kr. fradrager meget lidt, medens man før først hørte op med Fradrag, naar man var naaet op til de 24,000 Kr.

Men Fradragsreglerne vare ogsaa efter min Mening den Gang meget heldigere end de, der nu findes i Forslaget. Jeg nærer for mit Vedkommende nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt helt at fritage Ejendomme under 2,000 Kr.s Værdi. Overfor Spørgsmaalet om Ejendomsskyld til Staten betyder det i mine Øjne ikke noget; der kan man meget godt gøre det. Men overfor Ejendomsskyld til Kommunerne har jeg mine store Tvivl, som jeg ogsaa her vil søge Lejlighed til at gøre opmærksom paa. Jeg mener ikke, at det egentlig vil betyde noget i de virkelig gode Egne, om man helt fritager de smaa Ejendomme paa 2,000 Kr. Der vil det ikke kendes stort, og der er i Virkeligheden ikke saa farlig mange Ejendomme, som ere under de 2,000 Kr.s Værdi, og som derfor helt blive fritagne. Men gaar man ud i Landets egentlige Hedekommuner, altsaa ud i Jyllands magre Egne, kunde det være, at Forholdet stillede sig noget anderledes, naar man kom over til den kommunale Ejendomsskyld. Det er jo tarvelige Egne, og Forholdene derude ere i Lighed dermed smaa og tarvelige, og det er Ejen-

dommene ogsaa; de ere ikke mange Penge værd. Jeg tror, at man vil finde mange saadanne Hedekommuner — f. Eks. Hedekommunerne i mit Amt — hvor altfor mange Ejendomme derved ville blive fri for at betale Skat, saa at jeg næsten ikke ved, om Kommunerne ville være i Stand til at taale det. Kommunerne skulle jo have deres Indtægt tilvejebragt, og bliver der for store Mængder af smaa Ejendomme, som blive fri for at betale kommunal Ejendomsskyld, saa kunde det være, at Kommunen eller rettere Kommunens andre Ejendomme i Virkeligheden kom til at lide for meget under det. Jeg tillader mig i alt Fald at henstille dette Forslag til nærmere Overvejelse, men, som sagt, havde vi fulgt de Fradragsregler, som indeholdtes baade i de Forslag, vi behandlede i Fjor, og i det, som blev forelagt i Landstinget, saa tror jeg, at vi vare naaede til et mere tilfredsstillende Resultat end det, vi nu naa i denne Henseende.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale nogle Ting angaaende Forslaget om Ændringer og Tillæg til Reglerne om den kommunale Beskatning. Det første, jeg der vil gøre opmærksom paa, og som jeg meget kunde ønske en Ændring i, er Forslaget om Overgangen til den kommunale Ejendomsskyld. Som Forslaget blev vedtaget her i Fjor og som det blev forelagt i Landstinget i Efteraaret, gik det jo ud paa, at det vilde tage ét Tidsrum af 15 Aar, før den kommunale Ejendomsskyld blev fuldstændig gennemført. Som Forslaget nu foreligger fra Landstinget, vil det jo nu vare 5 Aar mere. Nu kan man nok sige, at 5 Aar i det lange Løb ikke er meget, men alligevel synes jeg, at allerede 15 Aar er en tilstrækkelig lang Aarrække, inden man kommer over til helt at anvende den kommunale Ejendomsskyld, og her er en Ting, jeg vil benytte Lejligheden til at paapege — maaske det er nævnt før, men det faar da være — vi maa jo huske, at et Kommunalraad faar et ret stort Arbejde med Paaligning af Ejendomsskylden. Hidtil have Kommunalraadene kun haft Hartkornet at paaligne efter foruden Formue og Lejlighed, men nu faar man ogsaa dette Arbejde til, og dette skal altsaa fortsættes gennem 20 Aar i Stedet for som før gennem 15. Det er et betydeligt Arbejde, man derigennem i en lang Aarrække paalægger de kommunale Bestyrelser, og jeg tror ikke, at man faar nogen Tak derfor fra denne Side. Men dernæst synes jeg, at de 15 Aar i Virkeligheden ere et for langt Tidsrum, og